

Sygn. akt III U 737/12

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Danuta Poniatowska
Protokolant:	sekr.sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 kwietnia 2013r. w S.

sprawy **B. S. (1)**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty socjalnej

w związku z odwołaniem B. S. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 23 października 2012 r. znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca B. S. (1) prawo do renty socjalnej na okres od dnia 1 października 2012r. do dnia 30 września 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.10.2012r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B., powołując się na przepisy ustawy z dnia 27.06.2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. Nr 135, poz. 1268 ze zm.) odmówił B. S. (2) przywrócenia prawa do renty socjalnej od dnia 01.10.2012r., ponieważ nie stwierdzono u niego dalszej całkowitej niezdolności do pracy.

W odwołaniu B. S. (2) wniósł o zmianę zaskarżonej decyzji i przywrócenie prawa do renty socjalnej od 01.10.2012r. Powołując się na stan zdrowia, konieczność ciągłej rehabilitacji oraz perspektywę przeprowadzenia kolejnych zabiegów chirurgicznych, domagał się uwzględnienia odwołania. Dołączył kopie dokumentacji medycznej, zaświadczeń lekarskich i kart informacyjnych z leczenia szpitalnego. Podniósł, iż od ostatniego badania jego stan zdrowia nie uległ poprawie, a wręcz przeciwnie.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd ustalił, co następuje :

B. S. (2) (ur. (...)) decyzją z dnia 08.10.2009r. miał przyznane prawo do renty socjalnej do dnia 30.09.2012r.

W dniu 7.09.2012r. wystąpił z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty socjalnej. Lekarz orzecznik nie stwierdził u niego całkowitej niezdolności do pracy. Komisja lekarska, rozpoznając sprzeciw odwołującego, również nie stwierdziła całkowitej niezdolności do pracy.

W roku akademickim 2010/2011 odwołujący rozpoczął studia stacjonarne na Wydziale Matematyki i Informatyki Uniwersytetu w B., na kierunku informatycznym. Obecnie jest na trzecim roku studiów.

Orzeczeniem (...)Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w S. z dnia 25.08.2009r. został zaliczony do znacznego stopnia niepełnosprawności, która istnieje od urodzenia, a w orzecznym stopniu od 19.07.2007r. Orzeczenie zostało wydane do dnia 30.09.2013r.

Sąd poczynił ustalenia, co do aktualnego stanu zdrowia odwołującego, dopuszczając na tę okoliczność dowód z opinii biegłych lekarzy sądowych odpowiednich specjalności, mając na względzie rodzaj schorzeń rozpoznanych u wnioskodawcy. Biegli zostali zobowiązani do wypowiedzenia się, czy schorzenia występujące u odwołującego spowodowały całkowitą niezdolność do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu i czy ewentualna całkowita niezdolność do pracy powstała przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki szkolnej oraz czy od daty ostatniego badania na powyższe okoliczności tj. od 17.09.2009r. nastąpiło istotne pogorszenie bądź poprawa jego stanu zdrowia.

Biegli lekarze sądowi z zakresu neurologii, ortopedii i urologii zapoznali się z dokumentacją medyczną zgromadzoną w sprawie oraz przeprowadzili badanie wnioskodawcy. Rozpoznali u niego schorzenia ortopedyczne, neurologiczne oraz urologiczne. Zaopiniowali, iż ich przebieg powoduje dalszą całkowitą niezdolność do pracy w związku z naruszeniem sprawności organizmu powstały przed ukończeniem przez odwołującego 18 roku życia na okres 2 lat od daty ustania świadczenia. W stosunku do badania z 17.09.2009r. stan narządu ruchu nie uległ poprawie. W wyniku badań biegli stwierdzili dalsze trudności z poruszaniem się oraz zaburzenia równowagi. Ich zdaniem upośledzenie funkcji lokacyjnych i podpórnych kończyn dolnych, w znacznym stopniu ograniczają możliwości wykonywania zatrudnienia przez wnioskodawcę (k. 40-41). W opinii uzupełniającej, odnosząc się do zastrzeżeń organu rentowego, podtrzymali konkluzje opinii głównej i dodatkowo wskazali, iż studia w trybie stacjonarnym nie stanowią przesłanki do podważenia zdolności do pracy (k. 59).

Sąd zważył, co następuje:

Z uwagi na fakt, iż wnioskodawca do dnia 30.09.2012r. legitymował się prawem do renty socjalnej i wniósł o jej przywrócenie, żądanie podlegało rozpoznaniu na podstawie art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. z 2009r. Dz.U. Nr 153, poz. 1227 ze zm.) w zw. z art. 15 pkt 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. z 2003r. Nr 135, poz. 1268 ze zm.), gdyż prawo do renty socjalnej, które ustało w związku z ustąpieniem niezdolności do pracy, podlega przywróceniu o ile niezdolność do pracy zostanie stwierdzona w okresie 18 miesięcy od ustania tego prawa.

Zgodnie z treścią art. 4 ust. 1 renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: 1) przed ukończeniem 18 roku życia; 2) w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej - przed ukończeniem 25 roku życia; 3) w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej.

Całkowita niezdolność do pracy, zgodnie z treścią art. 12 ust. 2 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2009r. Nr 153 poz.1227 ze zm.) wyklucza możliwość wykonywania jakiegokolwiek pracy. Jak stanowi art. 13 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowań odnośnie odzyskania zdolności do pracy uwzględnieniu podlegają następujące okoliczności: stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji, możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Sąd podzielił zawarte w opinii biegłych lekarzy sądowi uch wnioski, uznając, że została sporządzona zgodnie z zasadami sztuki lekarskiej, jest logiczna i przekonująco uzasadniona. Biegli zdiagnozowali schorzenia na podstawie dostępnej dokumentacji leczenia odwołującego oraz badania przedmiotowego. W związku z obecnym stanem zdrowia wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy na okres od 01.10.2012r. do 30.09.2014r., przy braku poprawy stanu zdrowia od ostatniego badania.

Renta socjalna ma charakter świadczenia zabezpieczającego, a jej celem jest kompensowanie braku możliwości nabycia uprawnień do świadczeń z systemu ubezpieczenia społecznego ze względu na to, że całkowita niezdolność do pracy powstała przed wejściem na rynek pracy (tak wyrok Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 08.04.2008r., sygn. I UK 264/07, LEX 449875). Wnioskodawca jest studentem 3 roku studiów stacjonarnych. Okoliczność ta, jak słusznie wskazali biegli, nie może przesądzać o niezdolności do pracy. Organowi rentowemu umknęło, iż odwołujący nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w związku ze schorzeniami psychologicznymi lub ograniczającymi jego pod względem intelektualnym, utrudniającym możliwość dalszego kształcenia lub nauki w ogóle. Zatem formułowanie zarzutu, że jako osoba studiująca „czyli pracująca umysłowo” nie jest niezdolna do jakiegokolwiek pracy, czyli nie jest całkowicie niezdolny do pracy jest bezpodstawne. Zarzut ten jest na tyle nietrafiony, że nie wymaga dalszych wyjaśnień. Ponadto odwołujący jest na etapie nabywania umiejętności do wykonywania zawodu i w tym celu musi zdobyć wykształcenie. Przepisy regulujące kwestie związane z prawem do renty socjalnej nie wykluczają również możliwości zatrudnienia przy jednoczesnym pobieraniu renty socjalnej. W tym przypadku występują ograniczenia, jednak kwestie związane z porównywaniem sytuacji odwołującego z uwzględnieniem zagadnień dot. zatrudnienie będzie można rozważać dopiero w momencie, gdy takie zatrudnienie faktycznie podejmie.

Organ rentowy domagał się powołania kolejnego zespołu biegłych. Fakt, że zgodnie z art. 286 kpc sąd może zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych, nie oznacza, że w każdym przypadku jest to konieczne, potrzeba taka może wynikać z okoliczności sprawy i podlega ocenie sądu orzekającego. W rozpoznawanej sprawie nie było to konieczne, opinia główna biegłych lekarzy sądowych wraz z jej uzupełnieniem, była zarówno w diagnozie, jak i w konkluzjach jednoznaczna.

W związku z powyższym, na podstawie art. 477¹⁴ §2 kpc orzeczono, jak w sentencji.

mt